

Tizenéves koromban sok időt töltöttem makettezéssel, így nem volt ismeretlen a japán Tamiya cég kínálata. Ők az összeragasztható műanyag makettek mellett távirányítású járműveket is gyártanak, az egyszerűbb kezdő géptől a komoly versenyautóig át a kivitelében, működésében megszólalásig (ezt lehet szó szerint is venni!) az eredetire hasonlító kamionokig, harci járművekig.

A nyerges vontatók már a katalógusban is nagyon meggyőzően mutatnak, de akinek módja van a dobozba még összeszerelés előtt bepillantani, annak bizony távra marad a szája. Méretes, valódi gumibroncsok, krómzott felnik, lökhárítók, kipufogók, alumínium U gerendák az alvázhoz, edzett acél laprugók, részletes, fröccsöntött kabin, kétmaréknyi fogaskerék stb.

Az összeszerelési útmutatót átböngészve biztossá válik, hogy a doboz oldalán látható grafikát jól értelmeztük: a gépesben bizony egy igazi, kapcsolókörmös, háromsebességű váltó viszi át az elektromotor erejét a meghajtott tengelyekhez. A Shizuoka City-i mérnökök nagyon kényesen ügyelnek arra, hogy az összeszerelés a lehető legegyszerűbb legyen, az útmutató kínosan részletes, minden alkatrésznek megvan az azonosítója, a csavaroknál nemcsak a méretet közlik, hanem a rajzon egy az egyes méretű képen is beazonosíthatjuk a következő alkatrészt. Nyugodtan merem állítani, nem kell óriási gyakorlat, egy kis figyelem és néhány alapvető szerszám elegendő a készlet összeszereléséhez.

Tudom, közhelyes, de mindenképpen csőröst akartam, hozzá egy rönkszállító felpótot, és hogy teljes legyen a kép, mindenhová golyóscsapágyakat, elektromos

talpalót és persze a „varázselektroonikát”.

Nem akarok túlságosan belemélyedni az összeszerelésbe, szinte eseménymentes volt, mindent a leírás szerint végeztem, leszámítva az elektronika elhelyezését, mely a hálókabinba került, mert azt akartam, hogy a fülkében meglegyenek az ülések, a műszerfal stb. Illetve úgy döntöttem, a teljes alvázat lefényezem szürkére, hogy kicsit élethűbb legyen. Az egész munkában ez, illetve a kabin fényezése volt a legnagyobb kihívás.

Ezután összeraktam a felpótot is, aminek a rakfelületéhez precízen megmunkált fa „deszkákat” adtak, ügyelve arra, hogy különböző színűre pácolják őket a nagyobb élethűség kedvéért, illetve, hogy a rönkök rögzítését valódi lánccal oldhassuk meg.

Mikor minden összeállt, az elektronikát, szervókat beszereltem, a világítást bekötöttem, lehetett próbálni. Ahhoz, hogy minden funkciót működtetni tudjunk, egy négycsatornás rádió kell. Az adó bekapcsolása után „ON” állásba csúsztattam a gépes elektronikáját. Innentől pedig nem lehetett a vigyort levakarni a képemről. Pár figyelmeztető pittyogás után a gép életre kel: önindítózás, majd felpörög a nagy dízel. Az elektronika tökéletesen utánozza a géptető alatt dolgozó motort: nemcsak hangja van, de a karosszériát egy vibrómotor segítségével a motor fordulatszámának megfelelően remegteti. Ahogy gázt adunk, emelkedik a fordulat, és megkezdül a szerelvénnyel. Kis fék, és felvilágnak a féklámpák, megcsikorol a fék, megáll a monstrum. Egyszer csak hallani, hogy behúzza a kéziféket – ha nyolc másodpercig mozdulatlan a gép, „rögzít”. Gázadásra kiereszti, és megint elindul. A zsá-

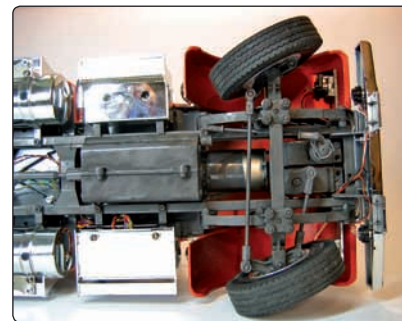
MAKETTJÁNLÓ

Távirányításos csőrös rönkszállító a Tamiyától

TÖKÉLETES UTÁNZAT 1:14 MÉRETARÁNYBAN

Trató egy-kilenc, trató egy-kilenc, itt a Gumikacsa, jól jönne némi zsernyákjelentés a nappaliból! A legendás Konvoj című film, mint valószínűleg sok olvasóban, gyerekként bennem is mély nyomokat hagyott. A lappangó élmények más-más módon ugyan, de mindenkinél felszínre törnek – csak idő és alkalom kérdése. Az én esetemben mindez egy 1:14 méretarányú nyerges szerelvénnyel történő tárgyasult, melyhez egy modellbolt megnyitása szolgáltatott megfelelő indokot.

molyban elhelyezett mikroapcsolónak köszönhetően érzékeli, van-e mögötte vontatmány, és ennek megfelelően viselkedik – eljuttassa, hogy terhelve van. A három sebességet végigváltva egész tempósan lehet a fogattal hajtani, az élénk kerülő pincsikre meg a léghűttel hozhatjuk a frászt. Mert szőlő az is, de még hogy! Persze le is lehet haláltani (szabályozható a hangerő), de minek? Minden világítást felkapcsolva egész karácsonyfa-szerű lesz a traktor, és még sötétben is jól láthatunk, a reflektoroknak hála. Ha eltévedtünk, felkapcsoljuk a vészvillogót, és tolunk egy hátramenetet. Ekkor a tolatólámpa kapcsol fel, és figyelmeztető hangot is hallat. A pótot a távirányítóval is lecsatolhatjuk (az elektromos csatlakozást sajnos kézzel kell oldani), csak előbb a motoros támasztólábakkal letalpalunk. Irány a következő fuvar! Persze ugyanígy fel is vehetjük a pótot. Ha leállítjuk a motort, lefűtyül a turbó, megremeg a fülke. Ha rajtahagyjuk a világítást, figyelmeztető hanggal jelez. Ha ilyenkor újra beindítjuk

a motort, az önindító meghúzza az akksit, ezért a világítás elhalványodik az indítózás alatt – ezek a japán megszállottak rendesen elvégezték a házi feladatot.

Az igazi spílerok komplett Truck Stopokat meg logisztikai központokat építenek, és kicsiben játsszák a szállítmányozót. Persze vannak átépítések, tuningok, egyedi gépek is – ezeknek a leggyártásához már kell némi gyakorlat –, de őszintén megmondom, engem a mai napig lenyűgöz a szériagép is. Persze létezik európai nyerges, amerikai csőrös és buldogfülkés, tanker, alufelépítményes, csőszállító, ponyvás meg ki tudja milyen felpótot, extra fények, villogók, valódi alufelnik, dögtoló, szinte bármi, mindenki összeállíthatja álmai fogatát. Ha valaki szeretné élőben megnézni a gépet, jöjjön el hozzánk, bármikor szívesen tartunk egy kis bemutatót!

Sipos Zoltán

www.managertoyshu
Videó a youtube-on: <http://www.youtube.com/watch?v=d10V7Qn1EVE>
A bolt címe: 1052 Bp., Váci utca 4. (pince) Tel.: 06-1/318-1944, 06-30/9541-874

